

lunde paalidelig Statusopgørelse Sted, men mere for andre Forretninger, hvor en saadan Opgørelse ikke finder Sted, og hvor de ikke have Forpligtelse dertil. Det kan jo være overordentlig vanskeligt hvert Aar at skulle ansætte Værdien af sine Formuegenstande og ikke mindst vanskeligt vil det være for den uproduktive Formues Vedkommende. Men tvungen Selvangivelse for Formuen behøver jo slet ikke altid at følge med tvungen Selvangivelse for Indtægter. I Preussien har man f. Eks. slet det ad, man har tvungen Selvangivelse for Indtægten, men ikke for Formuen. Jeg er betænkelig ved at gaa bort fra den tvungne Selvangivelse, men jeg indrømmer, som sagt, at den for Formuens Vedkommende kan frembyde forfælske ikke ubetydelige Betænkeligheder.

Det ærede Medlem for Njøbenhavns Ake Valgkreds vilde være fri for Bestatning af uproduktiv Formue. I denne Henseende maa jeg være ganske uenig med ham. Jeg kan slet ikke indse, hvorfor uproduktiv Formue ikke skal beskattes lige saa vel som produktiv Formue, ja, det ærede Medlem er jo ikke uvidende om, at man i flere Landes Stattesystemer lægger særlig Vægt paa at faa fat i de Genstande, som netop betegne Egenen til at sætte en Del af sine Midler i uproduktive Nydelsesgenstande. Det er jo blot at følge den samme Vej, naar man her vil beskaffe uproduktiv Formue. Det er noget, som er praktiseret andre Steder, og som man ikke behøver at vige tilbage for, skønt det naturligvis i Praksis kan frembyde betydelige Vanskeligheder. Det er ikke let at sige, hvad Lythaver og Parker ere værd, fordi de aldrig komme ind i Handel og Wandel som noget for sig, men kun som Appendits til andre Ejendomme. Men dette er Vanskeligheder, som man er kommen ud over andre Steder og ogsaa nok kan komme ud over her. — Med Hensyn til Bestatningen af Gaver, kan jeg følge Regeringen, idet jeg mener, at det i Almindelighed er rigtigt at beskaffe Gaver. Kun kunde jeg ønske en Undtagelse gjort, og det er med Hensyn til Gaver til Børn under en vis Alder, som paa Grund af, at de ere under Uddannelse eller deslige ikke ere i Stand til at erhverve noget til deres eget Underhold. Det er altsaa nærmest de Tilfælde, hvor en Fader holder sin Søn paa et Seminarium, ved Universitetet, ved Landbohøjskolen, eller hvor det nu er. I saa Tilfælde finder jeg det urimeligt, at der skal stattes dobbelt, idet først Faderen skal beskattes af sin Indtægt, og saa Sønnen skal betale Skat af den Understøttelse, han faar af sin Fader. Der maatte

kunne gøres en Undtagelse her, og Loven maatte kunne affattes saaledes, at det skete. Jeg mener, at det er ubetinget rigtigt. — Med Hensyn til Bestatning af Livrenter finder jeg det ikke rigtigt at regne dem lige med enhver anden Indtægt, men jeg kan paa den anden Side ikke følge det ærede Medlem for Njøbenhavns Ake Valgkreds, naar han vil gøre Livrenter til et rent Kapitalforbrug, det er det ikke, det er en Blanding af begge Dele, det er et Kapitalforbrug, men det er ogsaa en Renteindtægt, og derfor burde der finde en Modifikation Sted for Livrenteindtægters Vedkommende, en Modifikation, som tager Hensyn til dette Forhold. Det vil vistnok ikke her være umuligt at finde en Regel, som nogenlunde kunde ramme det rigtige.

Med Hensyn til Fordelingen er saa godt som alt det, som jeg kunde have lyst til, at sige, allerede blevet sagt, og derfor skal jeg desangaaende fatte mig meget kort. Der er kun en Ting, som ikke er bleven nævnt af nogen af de tidligere ærede Talere, og som jeg ikke kan andet end henstille dels til den højtærede Indenrigsminister og dels til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre. Der foreligger vistnok paa dette Punkt en Forglemmelse. Det er Forholdet med det Hartkorn, de Forder, som ligge under de forfælske Købstæder. Der er jo forfælske Steder, hvor det ikke er saa ganske ubetydeligt, i alt Fald er der forfælske Ejendomsbesiddere, som med Lovens Regler her ville blive ramte noget uretfærdigt. En saadan Hartkornbesidder betaler sin Gammelkat, men da han ikke hører ind under Amtet og ingen Amtskat betaler, faar han selvfølgelig ikke det Afslag i sin Gammelkat, som de andre Ydere af Gammelkat faa. Derved fremkommer der en Ubillighed for disse Folk, og jeg tror ogsaa, at der er nogen Ubillighed med Hensyn til Land- og Signingskatten. De faa naturligvis et Afslag i den Formues og Værlighedskat, som de svare til Kommunen, men dette Afslag vil næppe staa i Forhold til den forholdsvis betydelig større Ydelse, som Kommunen faar af dem ved Land- og Signingskatten. Dog, det er ikke saa strigende. Mest strigende bliver det med Hensyn til Gammelkatten, hvor de altsaa skulle betale det fulde Beløb, men ikke faa nogen som helst Erstatning derfor, og samtidig skulle de, hvad jeg ikke behøver at bemærke, betale Indkomst- og Formuekat til Staten. De blive altsaa virkelig ubillig behandledes. Jeg antager, som sagt, at der her er en Forglemmelse til Stede, som let kan rettes. Man kunne jo for disse enkelte Tilfælde gaa til simpel Afkrivning af en Trejdedel af Gam-